

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гордєєва Валентина Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“

м. К и ї в
23 квітня 2019 року
№ 113-3(І)/2019

Справа № 3-89/2019(2001/19)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гордєєва Валентина Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 12–13, ст. 82).

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В., дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гордєєв Валентин Володимирович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині першій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 58 Конституції України (є неконституційними), положення абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (далі – Закон).

Згідно з абзацом другим пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону пенсіонерам, яким пенсія (щомісячне довічне грошове утримання) призначена до набрання чинності Законом і в яких розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) перевищує максимальний розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановлений Законом, виплата пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) здійснюється без індексації, без застосування положень частин другої та третьої статті 42 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ та проведення інших перерахунків, передбачених законодавством, до того часу, коли розмір пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають

особливі заслуги перед Батьківщиною) відповідатиме максимальному розміру пенсії (щомісячного довічного грошового утримання), встановленому Законом.

Автор клопотання вказує, що „внаслідок застосування судом оспорюваного положення Закону було порушене його право на соціальне забезпечення“.

На підтвердження порушення такого права Гордєєв В.В. долучив до конституційної скарги копії судових рішень у своїй справі, а саме рішення Черкаського окружного адміністративного суду від 1 серпня 2018 року, постанови Шостого апеляційного адміністративного суду від 14 грудня 2018 року, яка є остаточним судовим рішенням у його справі, та ухвали Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 29 січня 2019 року.

Шостий апеляційний адміністративний суд вказаною постановою залишив без змін рішення суду першої інстанції, зазначивши, що „положення абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону стосується виплат пенсій, призначених до набрання чинності Законом, та розмір якої перевищував встановлений Законом її максимальний розмір. Виплата таких пенсій здійснюється без підвищень, доплат та інших перерахунків до того моменту, коли встановлений максимальний розмір пенсії відповідатиме розміру відповідної пенсії. Таким чином, вказана норма жодним чином не встановлює скасування обмеження максимального розміру пенсій, призначених до набрання чинності Законом, у тому числі і не скасовує обмеження розміру пенсії позивача, а лише визначає, що до моменту, коли розмір пенсії не відповідатиме встановленому максимальному розміру, виплата такої пенсії здійснюється без підвищень, доплат та інших перерахунків“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Стверджуючи про неконституційність оспорюваного положення Закону, автор клопотання наводить норми Конституції та законів України, юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, а також судові рішення у своїй справі.

Гордєєв В.В., зокрема, посилається на рішення Конституційного Суду України від 18 червня 2007 року № 4-рп/2007 та від 20 грудня 2016 року № 7-рп/2016. Водночас юридичні позиції, викладені у цих рішеннях Конституційного Суду України, стосуються окремих категорій громадян, соціальний захист та гарантії незалежності яких визначені в Основному Законі України.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Гордєєв В.В. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності положень абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону частині першій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 58 Конституції України.

Аргументація автора клопотання зводиться до висловлення незгоди із законодавчим регулюванням питання обмеження максимального розміру

пенсії, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону.

Отже, конституційна скарга Гордєєва В.В. не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гордєєва Валентина Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 2 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**